

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Camenșcic Iuri, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

Camenșcic Iuri XXXXX, născut la XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.11.2018 până la 04.03.2019;

Instanța de apel de la 25.03.2019 până la 28.07.2019;

Instanța de recurs de la 12.11.2020 până la 21.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 04 martie 2019, Camenșcic Iuri a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) și art. 175 Cod penal Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, în baza art. 175 Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, pe episodul de la sfârșitul lunii iulie-august 2018 în privința lui XXXXX și XXXXX, iar în privința XXXXXX fiindu-i aplicată pedeapsa în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, în baza art. 175 Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Camenșcic Iuri o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 24 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei lui Camenșcic Iuri a calcula din 04 martie 2019, cu includerea perioadei de reținere lui și deținerii sub arestul preventiv de la 04 septembrie 2018 până la 04 martie 2019.

S-a menținut măsura de reprimare aleasă față de inculpatul Camenșcic Iuri arestul preventiv, până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Camenșcic Iuri a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în beneficiul statului în suma totală de 1 840 lei, ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părților vătămate, XXXXX privind încasarea prejudiciului material în mărime de 200 000 lei și prejudiciului moral în mărime de 800 000, a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul inculpatul Camenșcic Iuri în beneficiul XXXXXX suma de 100 000 prejudiciu moral cauzat în urma infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Camenșcic Iuri pe parcursul câtorva zile în perioada de timp de la finele lunii iulie- august 2018, știind cu certitudine că XXXXXX, este persoană care nu a atins vârsta de 14 ani, cu scopul satisfacerii poftei sale sexuale, în forme homosexuale și perverse sub pretextul servirii cu bomboane și jocului pe trambulină, a atras în domiciliul său amplasat pe str. XXXXXX pe minorul XXXXX unde de multe ori folosindu-se de imposibilitatea lui XXXXXX. de a se apăra sau de a-și exprima voința din cauza vârstei minore, îl impunea prin influența psihică și aplicând forța fizică îndreptată la reprimarea rezistenței și voinței minorului XXXXX forțat, contrar voinței și dorinței ultimului, de a se dezbrăca, apoi a comis acțiuni violente cu caracter sexual în formă perversă în privința lui XXXXX și a efectuat acțiuni cu caracter homosexual și alte acțiuni perverse cu caracter sexual în privința lui XXXXX apoi în continuarea atingerii scopului său infracțional, ne renunțând la intenții sale infacționale, în una din zilele de la finele lunii august 2018, știind cu certitudine, că XXXXXX și XXXXX. născut la XXXXX, sunt persoane care nu au atins vârsta de 14 ani, cu scopul satisfacerii poftei sale sexuale, în forme homosexuale și perverse sub pretextul servirii cu bomboane și jocului pe trambulină i-a atras pe aceștia în domiciliul său amplasat pe XXXXX, unde folosindu-se de imposibilitatea lui XXXXX și XXXXX de a apăra sau de a-și exprima voința din cauza vârstei minore, prin influența psihică și aplicând forța fizică îndreptată spre reprimarea rezistenței și voinței minorilor XXXXX. și XXXXX i-a impus să se dezbrace până la piele, și a comis acțiuni violente cu caracter sexual în formă perversă, apoi l-a impus pe XXXXX să săvârșească acțiuni orale în privința lui XXXXXX precum și să efectueze acțiuni cu caracter homosexual și alte acțiuni perverse cu caracter sexual în privința lui XXXXX și XXXXX.

Tot el, Camenșcic Iuri în decurs de câteva zile în perioada de timp de la finele lunii iulie-august 2018 știind cu certitudine că XXXXX, și XXXXX sunt persoanele care nu au atins vârsta de 16 ani, aflându-se în domiciliul său, amplasat pe str. XXXXXX de multe ori a demonstrat minorilor XXXXX. și XXXXX. pe telefonul mobil filme cu conținutul pornografic homosexual, precum și a efectuat în privința lor și alte acțiuni

perverse exprimate în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen referitor la raporturi sexuale.

Tot el, Camenșic Iuri în decurs de câteva zile în perioada de timp de la finele lunii iulie-august 2018 știind cu certitudine, că XXXXX, este persoană care nu a atins vârsta de 14 ani, cu scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, în forme perverse, de mai multe ori sub diferite pretexte o atrăgea pe ultima în domiciliul său amplasat pe str. XXXXX unde de multe ori folosindu-se cu imposibilitatea lui XXXXX de a se apăra sau de a-și exprima voința din cauza vârstei minore, a impus-o să se dezbrace, prin influență psihică și aplicând forța fizică îndreptată la reprimarea rezistenței și voinței minorei XXXXX., apoi cu forța, contra voinței și dorinței ultimei, a comis acțiuni violente cu caracter sexual, și a efectuat alte acțiuni perverse cu caracter sexual în privința lui XXXXXX.

Tot el, Camenșic Iuri în decurs de câteva zile în perioada de timp de la finele lunii iulie-august 2018 știind cu certitudine, că XXXXX, este persoană care nu a atins vârsta de 16 ani, aflându-se în domiciliul său, amplasat pe str. XXXXX, a demonstrat minorei XXXXX, pe telefonul mobil filme cu conținutul pornografic homosexual cu participarea minorilor, precum și a efectuat în privința ei și alte acțiuni perverse exprimate în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen referitor la raporturi sexuale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea încasării cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care acestea să fie admise integral.

În motivarea celor solicitate, procurorul a indicat că instanța de fond eronat a respins solicitarea acuzării, or, conform legislația penală și practica judecătorească este contradictorie soluției adoptate de prima instanță.

3.1. La 28 martie 2019, inculpatul Camenșic Iuri a declarat apel împotriva sentinței prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat că, nu este de acord cu sentința primei instanțe, deoarece nu a săvârșit acțiunile violente cu caracter sexual care i-au fost incriminate prin sentința în cauză. Vina o recunoaște parțial, în partea ce ține de faptul că telefonul mobil a ajuns întâmplător în mâinile lui XXXXX iar acesta când a apăsă la întâmplare s-a deschis una dintre pagini, iar acesta a fugit la XXXXX ca să-i arate. Declarațiile copiilor și a părinților acestora, au fost puse la baza rechizitoriului și a sentinței instanței judecătorești care, ulterior a fost emisă în baza rechizitoriului, în care sunt multe insinuări. Din această cauză, a indicat că incorect nu a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în privința copiilor.

3.2. La 05 aprilie 2019, avocatul Delijan Victor în numele inculpatului Camenșic Iuri a declarat apel împotriva sentinței prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că instanța de fond la emiterea sentinței, nu a analizat detaliat toate circumstanțele cauzei, probele, prezentate de partea apărării, cererile părții apărării asupra probelor prezentate de partea acuzării, și în rezultat a emis o sentință ilegală, care este pasibilă de a fi casată integral. Astfel, apărătorul a menționat că, la etapa urmăririi penale nu a fost acumulată, iar în instanța de judecată nu a fost prezentată nicio probă care ar proba faptul săvârșirii de către inculpat a infracțiunilor incriminate. În cadrul ședinței de judecată părțile vătămate minore, nu au fost audiate, iar partea apărării a fost privată de posibilitatea de a primi de la ei o informație obiectivă. Audierile părților vătămate, care au fost efectuate chipurile în corespundere cu prevederile art. 110 Cod de procedură penală, nu pot fi luate în considerație și urmează a fi recunoscute ca probe inadmisibile, deoarece nu există niciun document procesual care ar indica asupra faptului, care instanță și în ce componență a efectuat audierea. Mai mult, persoana care a asistat la audierea părților vătămate minore, și s-a aflat lângă ei, nu avea dreptul să efectueze traducerea deoarece nu avea astfel de împuterniciri. Despre acest fapt a fost menționat detaliat avocatul Leanca Liliana. Niciun raport de expertiză nu a indicat prezența la vreunul dintre copii a cărorva leziuni corporale care ar indica despre probabilitatea săvârșirii de către inculpat a infracțiunilor incriminate. Declarațiile părinților părților vătămate și a martorilor audiați în cauza penală, nu pot fi luate în considerație, deoarece poartă un caracter indirect, părinții nu au fost martori oculari la fapta comisă, sau imediat după săvârșirea faptelor ilegale presupus a fi comise de către inculpat. Declarațiile martorului Gorceac, audiată la examinarea cauzei în instanța de fond, în calitate de specialist psiholog la fel nu pot fi luate în considerație, deoarece ea însăși a menționat că discutând cu ea, niciodată nu au menționat numele și prenumele agresorului. Prezintă interes faptul că, comportamentul copiilor s-a schimbat după adresarea părinților cu o plângere la poliție, iar până la aceasta copii s-au comportat normal. Caracteristica pozitivă a lui Camenșic Iuri de la locul de trai, și de la locul de muncă anterior, lipsa antecedentelor penale, faptul că are propria gospodărie, în opinia părții apărării este temei de a concluziona că Camenșic Iuri, respectă legea. În baza celor relatate, apărarea a conchis că instanța de judecată are suficiente temeiuri de a casa sentința menționată, ca fiind neîntemeiată, cu emiterea unei singure soluții corecte, și anume, a unei sentințe de achitare în privința lui Camenșic Iurii, din lipsa faptului infracțiunii în acțiunile sale.

3.3. Ulterior 09 aprilie 2019, avocatul Leancă Liliana în numele inculpatului Camenșic Iuri a declarat apel împotriva sentinței prin care a solicitat casarea acesteia ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu dispunerea achitării lui Camenșic Iuri în baza celor imputate pe motivul că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate n-a fost dovedită cât și dispunerea respingerii ca fiind neîntemeiate acțiunile civile înaintate în cauză.

În motivarea apelului a menționat că, consideră ilegală și neîntemeiată sentința primei instanțe dat fiind faptul că a fost bazată pe presupuneri, probe inadmisibile și probe care n-au fost cercetate în instanța de judecată, acțiuni care contravin următoarelor prevederi legale.

Prin urmare, deși Camensic Iurie a declarat că-și recunoaște parțial învinuirea adusă și anume în partea că el din neatenție a lăsat fără supraveghere telefonul său mobil, fapte care nu sunt prevăzute de Codul penal, apărarea a menționat că organul de urmărire penală n-a dovedit prin probe pertinente, concludente, utile și veridice vina acestuia în comiterea infracțiunilor imputate și ca urmare a solicitat și solicită și în instanța de apel achitarea acestuia pe toate capetele de acuzare.

În rest, apărătorul a menționat alegeri similare celor indicate în cererea de apel depusă de către inculpat și apărătorul Delijan Victor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iulie 2020, a fost respins apelul declarat de către avocatul Delijan Victor în numele inculpatului Camenșic Iuri și a apelului declarat de către avocatul Leanca Liliana în numele inculpatului Camenșic Iuri și a admis cererea de apel declarată de către procuror, casată parțial sentința în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea în această parte o nouă hotărâre prin care s-a dispus încasarea de la inculpatul Camenșic Iuri în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime 1 840 lei. De asemenea, a fost admisă cererea inculpatului Camenșic Iuri privind reducerea pedepsei și pronunțată în această parte următoare hotărâre

„Se reduce pedeapsa inculpatului Camenșic Iuri stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 04 martie 2019, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, și anume, cu 688 zile de detenție în Penitenciarul nr. 5 Cahul”.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru această soluție instanța de apel a menționat cu următoarele argumente.

În instanța de apel, la solicitarea procurorului, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile

părților vătămate XXXXX, XXXXX, XXXXXX, audiați în cursul urmăririi penale în condiții speciale (art. 110¹ Cod de procedură penală), reprezentanților legali ai părților vătămate minore XXXXXX, XXXXX, martorilor Cebanov Dmitri, Cebanova Valentina și Cravciuc Vasili, și specialistul Gorceag Lidia, audiați în prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare, și probele materiale examinate de prima instanță.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile părților vătămate XXXXXX, XXXXXX și XXXXX, și reprezentanților legali ai părților vătămate minore XXXXXX martorilor Cebanov Dmitri, Cebanova Valentina și Cravciuc Vasili, și specialistului Gorceag Lidia; procesul-verbal de cercetare a domiciliului amplasat pe str. XXXXXXXX (Vol. I, f.d. 40-47); procesul-verbal de cercetare a notebook-ului și telefonului mobil din 05.09.2018 (Vol. I, f.d. 48-49); raportul de expertiză medico-legală nr. 20181 IP0646 din 21 septembrie 2018, din care reiese, că careva leziuni corporale care corespund actului sexual în formă perversă la examinarea medico-legală la XXXXX nu au fost depistate, el corespunde vârstei sale conform datelor antropometrice. (Vol. I, f.d. 59-61); raportul de expertiză medico-legală nr. 20181 IP0647 din 12 septembrie 2018, din care reiese, că careva leziuni corporale caracteristice a unui act sexual în formă perversă nu au fost depistate în urma examinării medico-legale la XXXXXX. (Vol. I, f.d. 68-70); raportul de expertiză medico-legală nr. 20181 IP0664 din 20 septembrie 2018, din care reiese, că careva leziuni corporale caracteristice actului sexual, la fel și în forma perversă la examinarea medico-legală la XXXXX nu au fost depistate. Conform particularității anatomice a himenului lui XXXXX penetrare în vagin în timpul actului sexual fără dereglarea himenului nu este posibilă. La momentul examinării himenul lui XXXXX. nu este dereglat. Ea corespunde vârstei sale pe datele antropometrice. (Vol. f.d. 182-184); procesul-verbal de cercetare a domiciliului amplasat pe str. XXXXXXXX din 13.09.2018 (Vol. I, f.d. 218-221); proces-verbal de ridicare din 24.09.2018 (Vol. I, f.d. 230); procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 27.09.2018 (Vol. I, f.d. 231-232); raportul de expertiză medico-legală nr. 20181 IP0648 (Vol. II, f.d. 27-29); raportul de evaluare psihologică a minorului XXXXX - din care reiese că în urma efectuării cercetării a fost stabilit, că XXXXX manifestă semne specifice victimei abuzului sexual (Vol. II, f.d. 50-53); raportul de evaluare psihologică a minorului XXXXX - din care reiese că în urma efectuării cercetării a fost stabilit, că XXXXX manifestă semne specifice victimei abuzului sexual (Vol. II, f.d. 48-49); raportul de evaluare psihologică a minorei XXXXX - din care reiese că în urma efectuării cercetării a fost stabilit, că XXXXX manifestă semne specifice victimei abuzului sexual (Vol. II, f.d. 55-57).

Astfel, instanța de apel verificând în ansamblu declarațiile fiecărui martor luat în parte și ale inculpatului, și în coroborare cu alte probe administrate, acceptă poziția

instanței de fond în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru calificarea faptei inculpatului, ca fiind una corectă și argumentată.

Circumstanțele constatate, consolidate de poziția părților vătămate XXXXX, XXXXX și XXXXX, și reprezentanților legali ai părților vătămate minore XXXXX, martorilor Cebanov Dmitri, Cebanova Valentina și Cravciuc Vasili, și specialistului Gorceag Lidia, în ședințele instanțelor de fond și de apel, oferă o greutate probatorie net superioară argumentelor părții apărării, și sunt suficiente pentru constatarea în afara oricăror dubii a vinovăției inculpatului Camenșcic Iuri și pronunțarea unei sentințe de condamnare a acestuia.

Instanța de apel a apreciat critic motivele invocate în apel, precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii, or, materialele dosarului demonstrează contrariul, și nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate minore XXXXX, XXXXX și XXXXX, deoarece declarațiile acestora sunt consecutive și racordă în ansamblu cu alte probe menționate mai sus, prin care pe deplin se confirmă vinovăția inculpatului Camenșcic Iuri în săvârșirea faptei imputate. Capacitățile psihice ale părților vătămate minore XXXXX, XXXXX și XXXXX de a percepe evenimentele întâmplare cu implicarea lor și ulterior de a le reproduce corect și veridic au fost verificate și confirmate prin raportul de expertiză psihiatrică-legală a părților vătămate. Prin urmare este redusă până la excludere probabilitatea ca cele relatate de părțile vătămate să fi fost rodul unor insinuări. Respectiv, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe ce ține de veridicitatea declarațiilor părții vătămate, în situația în care pentru un copil minor ar fi fost imposibil să redea atât de clar și detaliat acțiunile inculpatului, dacă nu ar fi trecut prin ele în viața personală, mai ales că experții care au întocmit raportul de expertiză judiciară și nu au constatat tendința părții vătămate de a exagera evenimentele percepute, și nici semnele fanteziei patologice. Pe lângă aceasta, prin raportul de evaluare psihologică s-a constatat consecințele negative ale infracțiunii asupra părților vătămate XXXXX, XXXXX și XXXXX, constatându-se că aceștia manifestă semne specifice victimelor abuzului sexual.

Mai mult, în ședința instanței de apel însăși inculpatul Camenșciu Iuri a recunoscut comiterea acțiunilor cu caracter sexual în privința părților vătămate minore XXXXX și XXXXX, negând cu vehemență comiterea respectivelor acțiuni și în privința părții vătămate minore XXXXX.

Totodată, potrivit raportului de expertiza psihiatrico-legală nr. 201936S0129 din 04 martie 2020, în momentul săvârșirii infracțiunilor imputate Camenșcic Iuri nu suferea de careva maladie psihică, nu prezenta careva dereglări psihotice, era fără dereglări psihice, prezenta Pedofilie -Tulburare a preferinței sexuale, și anume, o preferință sexuală pentru copii; o dorință sexuală intensă, fantezii sau comportamente,

care implică obiecte, activități sau situații și cauzează suferințe sau umilința altor persoane sau proprii persoane; o deviație sexuală, care nu este aprobată de normele sociale, fiind considerată o anormalitate sau perversiune sexuală, se caracterizează prin căutarea regulată a plăcerii sexuale cu ajutorul unui obiect sau a unor situații neobișnuite, ieșite din comun (stimuli externi sau fantezii interne).

Potrivit aceluiași raport de expertiză psihiatrico-legală, în momentul săvârșirii infracțiunilor imputate, Camenșcic Iuri conform stării psihice avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le putea dirija, era conștient de acțiunile sale, deci a acționat cu discernământ.

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat cu certitudine că infracțiunile imputate lui Camenșcic Iuri și-au găsit confirmare, or, la efectuarea expertizei ultimul a recunoscut și a descris în detalii acțiunile întreprinse în privința părților vătămate minore, indicând și asupra faptului că aceasta nu este unica experiență de acest gen, respectivul fapt fiind confirmat prin concuzia experților, care au stabilit prezența la Camenșcic Iuri a unei tulburări a preferinței sexuale și anume, o preferință sexuală pentru copii.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitor la faptul că, audierea părților vătămate minore a fost efectuată cu încălcarea esențială a prevederilor art. 110¹ Cod de procedură penală, or, potrivit proceselor-verbale privind acțiunea de urmărire penală de audiere a părților vătămate minore în condiții speciale prevăzute la art. 110¹ Cod de procedură penală din 07septembrie 2018 și 14 septembrie 2018 (Vol. I, f.d. 129-130, 134-135, 212-213), la audierea acestor minori au participat toate persoanele prevăzute de normele procesuale: judecătorul de instrucție, greșierul, procurorul, reprezentantul legal al părții vătămate, psihologul, avocatul învinutului, intervievatorul, traducătorul, fapt confirmat prin semnăturile aplicate pe fiecare pagină a proceselor verbale de audiere a părților vătămate minore, faptul respectiv fiind confirmat și prin înregistrările audio de pe CD, a audierii părților vătămate minore, din care se poate stabili cu certitudine persoanele care au participat la acțiunile procesuale în cauză. Audierile au fost efectuate în baza demersurilor procurorului nr. 2266 din 06 septembrie 2018 (Vol. I, f.d. 128), nr. 2267 din 06 septembrie 2018 (Vol. I, f.d. 133) și nr. 45/18-2347 din 13 septembrie 2018 (Vol. I, f.d. 211). Mai mult, la fiecare proces verbal de audiere a părților vătămate minore, sunt anexate concluziile psihologilor din cadrul DASPF Bacarji Violeta și Caltacci Anna. Totodată la finele fiecărui proces-verbal de audiere, de către avocatul inculpatului Delijan Victor care a participat la audierile părților vătămate minore, prin înscris autentic este efectuată mențiunea că nu are obiecții referitor la audierile efectuate, fapt ce denotă caracterul irelevant al acestui argument. În același timp, la finalizarea urmăririi penale și făcând cunoștință cu

materialele cauzei, partea apărării nu a înaintat obiecții împotriva acțiunilor procesuale menționate.

Instanța de apel a conchis lipsit de relevanță referirea apărării la declarația părții vătămate minore XXXXX, care a declarat „XXXXX vroia ca nenea Iura să ne atingă ciurcile. Nenea Iura a fot de acord să ne atingă ciurcile”, or, având în vedere particularitățile de vârstă, partea vătămată minoră XXXXX la momentul producerii evenimentelor era un copil de 5 ani, care din cauza vârstei fragede era în imposibilitate de a se apăra, de a-și exprima voința și a învinge rezistența unui bărbat matur cum era Camenșic Iurii.

De asemenea, instanța de apel a respins alegația apărării privind caracterul neveridic al declarațiilor părții vătămate minore XXXXX, care ar fi fost influențată în acest sens de către mături, deoarece declarațiile părții vătămate sunt consecvente și coroborează cu celelalte probe din dosar. În aceeași conjunctură, instanța de apel a observat că după cum rezultă din raportul de evaluare a copilului XXXXX, partea vătămată, fiind întrebată despre circumstanțele relevante cazului, a invocat că a fost supusă abuzului sexual, iar cele relatate coincid cu celelalte probe din dosar. La fel, instanța de apel a subliniat că potrivit aceluiași raport de evaluare a copilului, s-a constata că XXXXX manifestă semne specifice copiilor victime ale abuzului sexual: agresivitate sporită în raport cu semenii, neîncredere în alte persoane, culpabilizare, anxietate, scăderea concentrării atenției. Respectiv, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe ce ține de veridicitatea declarațiilor părții vătămate minore XXXXX, în situația în care pentru un copil minor ar fi fost imposibil să redea atât de clar și detaliat acțiunile inculpatului, dacă nu ar fi fost supusă acestor acțiuni, mai ales că experții care au întocmit raportul în cauză nu au constatat tendința părții vătămate minore de a exagera evenimentele percepute, și nici semnele fanteziei patologice.

Totodată, instanța nu a reținut ca fiind întemeiat argumentul apărării referitor la faptul că reprezentanții legali ai părților vătămate minore XXXXX și XXXXX cunosc circumstanțele cauzei în exclusivitate din spusele minorilor, iar martorii audiați în ședința primei instanțe care sunt mama, bunica și bunelul minorilor, sunt martori indirecti. În acest sens, instanța de apel a reținut că, prin depozițiile reprezentanților legali ai părților vătămate minore XXXXX și XXXXX instanța de apel conchide că se confirmă declarațiile părților vătămate minore, care le-au povestit circumstanțele faptelor săvârșite asupra lor, or, declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX și XXXXX nu constituie o problemă de ordin juridic faptul că ultimii sunt martori indirecti ai infracțiunilor imputate lui Camenșic Iurii, astfel aceste declarații chiar dacă sunt indirecte, însă confirmă circumstanțe importante ale cauzei și au fost apreciate de către instanță, de rând cu celelalte declarații și probe scrise ca fiind veridice.

Astfel, din materialul probator acumulat, instanța de apel a stabilit că, inculpatul în raport cu părțile vătămate minore a desemnat acțiuni anormale, imorale cu caracter sexual orientate spre satisfacerea poftelor sexuale.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiată soluția primei instanțe, privind prezența în acțiunile lui Camenșcic Iuri a indicilor infracțiunilor prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform indicilor: acțiuni violente cu caracter sexual, adică homosexualitatea și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani; în baza art. 175 Cod penal, conform indicilor- acțiuni perverse, adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual; în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform indicilor- acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani; în baza art. 175 Cod penal, conform indicilor acțiuni perverse, adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Camenșcic Iurii, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului

De asemenea, instanța de apel a conchis că, instanța de judecată a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de toate circumstanțele reale și personale, privind individualizarea pedepsei, aplicându-i inculpatului Camenșcic Iuri o pedeapsă corectă, echitabilă și legală. În același timp, instanța de fond corect a stabilit că inculpatul nu poate fi corectat fără executarea pedepsei închisorii, concluzionând că scopul pedepsei va fi atins prin aplicarea față de inculpatul Camenșcic Iuri a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 24 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Concomitent cu cele sus expuse, instanța de apel a stabilit că, sentința este contestată de către procuror în partea respingerii cerinței acuzatorului de stat privind încasarea de la Camenșic Iuri a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 840 lei.

Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu poate menține sentința primei instanțe în partea admiterii cheltuielilor judiciare solicitate de procuror pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză, și urmează să caseze sentința primei instanțe și în această parte.

Prin urmare, a reținut că procurorul a solicitat încasarea de la Camenșic Iuri a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1 840 lei, în legătură cu efectuarea raportul de expertiză judiciară nr. 201811P0646 din 12 septembrie 2018, raportul de expertiză judiciară nr.201811P0647 din 12 septembrie 2018, raportul de expertiză judiciară nr.201811P0664 din 20 septembrie 2018, raportul de expertiză judiciară nr. 20180500290 din 03 octombrie 2018 și raportul de expertiză judiciară nr. 201811P0648 din 10 octombrie 2018.

În sensul dat, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiat apelul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru actele procesuale, deoarece expertizele au fost efectuate după intrarea în vigoare a modificărilor sus-menționate. Or, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În aceeași ordine de idei, alin. (3) al art. 228 Cod de procedură penală menționează strict și fără loc de interpretare, care sunt cheltuielile judiciare care vor fi compensate din sumele alocate de stat, unde sumele plătite experților pentru efectuare expertizei nu își găsesc reflectare deci, în asemenea circumstanțe instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor din contul inculpatului și nu a statului.

Totodată, instanța de apela menționat că efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Mai mult, instanța de apel a constatat că temeiuri de a-l scuti pe inculpatul Camenșic Iuri de la plata cheltuielilor judiciare și a le trece în contul statului la caz lipsesc.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței trebuie să soluționeze chestiunea cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Astfel, reieșind normele legale enunțate supra, instanța de apel a conchis necesar de a încasa de la inculpatul Camenșcic Iuri în beneficiului statului cheltuieli de judecată în mărime de 1840 lei și anume: 320 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201811P0646 din 12 septembrie 2018, 320 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201811P0647 din 12 septembrie 2018, 320 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201811P0664 din 20 septembrie 2018, 560 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 20180500290 din 03 octombrie 2018 și 320 lei pentru efectuarea expertizei judiciare 201811P0648 din 10 octombrie 2018.

De asemenea, inculpatul Camenșcic Iuri a depus, în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, o cerere privind constatarea încălcării drepturilor sale ce țin de condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, solicitând reducerea pedepsei pentru perioada deținerii în arest preventiv în perioada 04 septembrie 2018 - 14 august 2019.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul Camenșcic Iuri a înaintat judecătorului de instrucție o plângere împotriva administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul referitoare la condițiile precare de detenție. Iar, la 14 august 2019 a fost emisă încheierea prin care s-a admis plângerea prevenitului Camenșcic Iurii, s-a constatat deținerea lui Camenșcic Iuri în calitate de prevenit în Penitenciarul nr. 5 Cahul în perioada 04 septembrie 2018-14 august 2019, în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO, urmând ca asupra compensării termenului pentru deținere în astfel de condiții să se expună instanța care examinează cauza în privința inculpatului în conformitate cu art. 385 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, având în vedere că plângerea depusă de Camenșcic Iuri referitoare la condițiile precare de detenție a fost admisă în principiu, instanța a admis-o și a redus pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 04 martie 2019, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, și anume cu 688 zile de detenție în Penitenciarul nr. 5 Cahul.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar în baza art. 175 Cod penal să îi fie stabilită o pedeapsă penală mai blândă și să fie respinsă solicitarea procurorului de a fi încasate de la acesta cheltuielile judiciare în mărime de 1 840 lei și să îi fie rambursată suma de 15 880 lei pentru efectuarea expertizei psihiatrice.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței, deoarece nu a săvârșit acțiunile violente cu caracter sexual care i-au fost incriminate.

De asemenea, inculpatul ca și în cererea de apel menționează că, telefonul mobil a ajuns întâmplător în mâinile lui XXXXX, iar acesta când a apăsă la întâmplare s-a deschis una dintre pagini și a fugit la XXXXX ca să-i arate.

În rest, recursul este întemeiat pe argumente similare cu cele din cererea de apel, susținând totodată dezacordul cu aprecierea probelor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului și eronat a menținut sentința în partea prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) și art. 175 Cod penal.

Astfel, Colegiul penale reamintește că, o instanță de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței în partea condamnării inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare a

inculpatului s-au bazat în exclusivitate pe probele părții acuzării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a părții apărării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

În această ordine de idei, nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, Colegiul penal respinge alegația inculpatului cu referire la rambursarea sumei de 15 880 lei pentru efectuarea expertizei psihiatrice, or, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Mai mult decât atât, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiate alegațiile apărării în partea cheltuielilor judiciare, or, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluționarea chestiunii legate de cheltuielile judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul inculpatului.

De asemenea, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare,

total sau parțial condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

În concluzie, Colegiul penal susține că, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iulie 2020, declarat în propria cauză penală de către inculpatul *Camenșcic Iuri XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan